

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

Виходить з 3 грудня 1939 р.

Четвер, 27 березня 1986 року

№ 37 (8700).

Ціна 2 коп.

КА-НІ-КУ-ЛИ!

Почалися весняні канікули. Для школярів СШ № 16 м. Кіровограда вони наповнені цікавими справами і планами: старшокласники, які найкраще працювали під час літньої трудової чверті, поїхали на екскурсію до Києва і Дніпропетровська, група юних ленинців бере участь у шостому злоті гангутів, що проходить у Харкові. В плані весняних канікул — щоденні спортивні змагання, ігри, ранки, усні журнали, присвячені 100-річчю від дня народження С. М. Кірова.

На знімку: зустріч новоят і піонерів СШ № 16 з делегатами XXVII з'їзду КПРС В. О. ВЕРНИГОРОМ.

Фото А. РУДУМАНА.

ОРІЄНТИР — ЕКОНОМІЯ

УСМІХНЕМОСЯ Й МИ

ПОВЕРТАЮЧИСЯ ДО НАДРУКОВАНОГО

Саме з таким настроєм працюється дівчатам з нашої бригади в ці дні. Розрахунок не на удачу — пошастить чи ні мати високі результати. З часу публікації критичної ко-респонденції в «Молодому комуністі» (див. номер за 12 жовтня минулого року, — прим. ред.) є зміни на краще. Широ кажучи, чогось геть нового у стилі роботи не з'явилося, про деталі скажу далі. Але головне — ми впевнилися у своїх силах.

Минулого разу в розмові ми висловлювали припущення, що більшим кількісним складом краще долатимемо серйозніші проблеми. На сьогодні ж у бригаді так само тринадцять закріпильців. І ми прекрасно справляємося із завданнями. Отже, висновок: серйозне ставлення кожного члена колективу до своїх обов'язків за будівничих обставин дає гарні наслідки.

Далі. Є ще одна вага деталі — зміна в керівництві. Новим групкомсоргом у нас Татяна Дубосарська, хороший працівник і активний співпрацьник.

Хочу наголосити — роблячи висновки з урештєв минулого періоду, а, головне, бачачи постійну увагу партії й уряду країни до цих та подібних питань, ми зміцнили й шевство партійної організації над спільними бригадами. Наторг Любов Терещенко, комуніст Валентина Воробей і, звичайно, як член партії й керівник колективу прагнемо, щоб наша допомога не зводилася до рівня одикуства. Перш за все — власний позитивний приклад плюс контроль за роботою новачків чи, точніше кажучи, порівняно нових членів бригади.

Перед входом на територію фабрики кожному наші потрапляє плакат із простим текстом: «Втрата однієї робочої хвилини — 20 нар зуття на суму 100 карбованців». Переконали? Так. А трохи далі, теж на плакаті — заклик делегата XXVI з'їзду КПРС бригадира вурбунків цеху № 2 П. Ф. Коваленко ширше розгорнути соціалістичне змагання за економію шкіряних матеріалів. Таким чином, на чому слід зосереджувати енергію, знає кожен. Тільки п'ять закріпильців у нас залишаються «ветеранами» колективу, уся ж решта — новачки. Хоча це слово не-

Г. ЗАЙЦЕВА, бригадир КМК закріпильців цеху № 1 зуттєвої фабрики імені 60-річчя Радянської України.

м. Кіровоград.

ОГЛЯД ЛИСТІВ

...І НЕ ОБМИНАТИ ГОСТРИХ КУТІВ

«Окрасою нашого села є люди. Багато живе в нас у славлених працюю хліборобів. Серед них є і молоді...».

Так починає свого листа до редакції секретар комсомольської організації колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району В. ПАНЧЕНКО. Комсомольський ватажок повідомляє, що в господарстві три комсомольсько-молодіжні колективи: в автогаражі, на тракторній бригаді і на молочнотоварній фермі. Високими результатами радують молоді водії комсомольці В. Кортюков, Л. Трущенко, В. Плітко, В. Ярошинський, Ю. Пришиба, П. Жуй, молодий комуніст Ю. Кожушко. В. Панченко висловлює впевненість, що показники водіїв неодмінно зростатимуть. Чому? Згідно з вимогами оновленої техніки, на зміну старій йде сучасна, більш потужна техніка. В розпорядженні господарства вже є КамАЗ, КАВЗ, ЗІЛ-133.

Однею з кращих молодих доярок району минулого року була Лідія Залопіна, яка надоїла 4170 кілограмів молока від корови. Вона очолює КМК молочнотоварної ферми. У свого керівника учаться, рівняються на нього молоді доярки В. Кочерга і Н. Татур, тваринники С. Третяк і В. Вовк. Добре зарекомендували себе в роботі і молоді спеціалісти ветфельдшери С. Трущенко та І. Іванюк.

Та, мабуть, найбільша наша гордість, йдеться далі у листі В. Панченка, — молоді хлібороби. Кадрове питання в КМК тракторної бригади з порядку денного практично знято. Майже всі хлопці, які йдуть служити в армію, повертаються в рідну Успенку, йдуть працювати в бригаду. За останні два роки так зробили Л. Залопіна, В. Горб, Л. Трущенко,

но-масової роботи...».

Це одна причина. В. Вовк далі повідомляє, що в колгоспі ще не знайшли прописку передової технології вирощування сільськогосподарських культур. Це призводить до того, що в господарстві збирають ледве по 35 центнерів кукурудзи з гектара.

«Основна причина поганої врожайності — низька культура землеробства. Зокрема, неефективно боремося із забур'яненістю полів. Чому так виходить? Гербіциди, до речі, є. В нас же їх або несвочасно вносять, або взагалі немає кому вносити».

Механізатор розповідає, що недавно він був на курсах у школі передового досвіду — науково-дослідному Інституті кукурудзи в Дніпропетровську. Побачив і почує там він вже розповів своїм товаришам по роботі і висловлює впевненість, що набутий досвід під час курсів використає для свого господарства.

«Хотілось би на сторінках «Молодого комуніста», — завершує свій лист В. Вовк, — почитати про досвід роботи сільськогосподарських КМК, про успіхи і труднощі молодих механізаторів». Існуючі проблеми. Відверта, серйозна розмова, впевнений, буде взаємно корисною».

Ще кілька листів розповідають про підготовку до весняно-польових робіт. Це й зрозуміло: на порозі січня — початок великих і неспокійних турбот хлібороба.

Редакційна пошта свідчить: сільські трудові колективи сповнені рішучості боритися за високі результати першого року дванадцятиріччя. І, мабуть, непогано, що поряд з досягненнями не замовчуються і недоліки. Щира, відверта розмова, яка недавно була на вищому форумі комуністів країни — XXVII з'їзді КПРС, продовжується.

Шановні читачі! З нетерпінням чекаємо ваших нових листів. Листів, як про звітну працю, досягнення сільських трудівників, так і про недоліки і проблеми, що заважають рухатись уперед. Що заважають прискоренню.

А. БЕЗТАНА, завідувач відділом сільської молоді та зети.

Попереду водії «КамАЗів»

З переходом до роботи в дещо інших умовах (знайома всім до цього часу сільгосптехніка нині іменується райагропромтехом) комсомолія підприємства переглянула свою роботу за минулий період і в дечому намітила нові шляхи. Так, поряд з додержанням колишніх темпів по підвищенню продуктивності праці молоді виробничники зосередили увагу на виконанні програми режиму економії.

Як і раніше, серед інших старанностей, сумлінною працею вирізняються водії агропромтеху. Комсомольсько-молодіжний колектив водіїв «КамАЗів» (бригадир Петро Филимонов) змагається з водіями тракторів ММЗ-554. Бригадир при плані на місяць 596,7 тонни перевезень народногосподарських вантажів звітуйте за лютий про фактичних 634 тонни; ненабагато позаду й молоді комуністи Сергій Плеханов та Володимир Бакал. Вони переважили за другий місяць план перевезень вантажів відповідно на 21 та 7,5 тонни. Головне ж те, що водії великогазових автомобілів ведуть чіткий облік заощадженому пальному та змещувальним матеріалам.

Ю. ПРИСЯЖНИЙ, завідувач відділом комсомольських організацій райкому комсомолу.

м. Бобринець.

Лістя Мисливця

«ХТО В АВТОБУСІ ХАЗЯЙН»

1 січня цього року під таким заголовком у «Молодому комуністі» була опублікована критична ко-респонденція про самоуправство подія автобуса (номер вказувався) і про

бездіяльність контрольних служб автовокзалу. Але на-чальник Долинського АТП № 10035 І. М. Сукач від-бувся відписною, про це також була згадка за 11 березня під заголовком «І

тани навчилися». Зрештою редакція отримала конкретну відповідь від начальника, що дійсно зроблено по критиці.

Долинська автопідприємство № 10035 повідомляє, що старанно перевірено

фанти, винлачені в статті. Вони підтвердилися. На даному маршруті Кіровоград — Устинівка працював водій В. В. Кузьменко на автобусі ПАЗ-672 № 48-81, який належить Устинівській автошкільній Долинського АТП-10035.

За порушення правил перевезення пасажирів водієм В. В. Кузьменку нагадом по АТП від 14 березня цього року оголошено догану з позбавленням 100 процентів премії за січень. В даний час встановлена суворий контроль за дотриманням правил перевезення пасажирів.

Сьогодні
виповнюється
100 років
від дня
народження
видатного
діяча
Комуністичної
партії
і Радянської
держави
С. М. Кірова

«НАШ МИРОНИЧ»

У квітні 1920 року Володимиру Іллічу Леніну було передано по радіо повідомлення з Баку: «Проголошена незалежна Соціалістична Радянська Азербайджанська Республіка... Ентузіазм населення, особливо мусульман із робітників, не підлягає ніякому опису, його можна порівняти хіба що із жовтневим у Петербурзі...».

Це повідомлення було радірувано Г. К. Орджонікідзе і С. М. Кіровим, які прибули в Баку з 11-ю армією.

У лютому 1920 року в Баку підпільно зібрався і з'їзд Комуністичної партії Азербайджану, на якому було вирішено питання про збройне повстання проти буржуазно-поміщицького націоналістичного уряду. В усьому Азербайджані більшовики дієво готувалися захопити владу. В квітні 1920 року ЦК Компартії Азербайджану оголосив: у Баку — військове становище.

Саме в цей день бакинські більшовики визнали радську владу. С. М. Кіров і Г. К. Орджонікідзе за розпорядженням В. І. Леніна ведуть на допомогу робітникам Азербайджану червоні полки. 11-й армії було наказано: «27 квітня цього року перейти кордон Азербайджану і стрімким наступом оволодіти територією Бакинської губернії. Операцію Ялама — Баку закінчити в п'ятиденний строк».

30 квітня в революційну столицю Азербайджану ввійшли червоні полки. У місто прибув С. М. Кіров. На вокзалі червоноармійців захоплено зустрічав бакинський пролетаріат.

Ім'я Сергія Мироновича Кірова (Кострикова) тісно пов'язано з Радянським Азербайджаном. «Наш Мироніч» — так його тоді називали, — організатор збройного захисту влади Рад на Північному Кавказі, керівник легендарної оборони Астрахані в 1919 році, один з керівників 11-ї армії — армії-визволительки.

З перших днів перебування в Баку С. М. Кіров був активним організатором роботи. Наступного ж дня він святкує Перше травня разом з бакинським пролетаріатом на вулицях міста. Надалі з раннього ранку до пізнього вечора ра-

зом з Серго Орджонікідзе знаходиться в штабі. Навіть ввечері його квартира перетворювалася на штаб: постійно заходили партійні і військові працівники, без уваги дзвонили телефони. Напружені дні були в більшовиків.

Разом з головою Раднаркому Азербайджанської Республіки Н. Нарімановим, відданими більшовиками С. М. Ефендієвим, Д. Буніатзаде, С. Орджонікідзе Сергій Миронович розшукував придатний для плавання транспорт, сам стежив за наливом нафти. У перші ж дні після визволення Баку в Астрахань, у Москву було відправлено 500 тисяч пудів нафти.

Незабаром С. М. Кіров отримав нове і дуже відповідальне завдання: виїхати у меншовицьку Грузію уповноваженим представником РРФСР.

Допомога Радянської Росії Азербайджану в ті роки була надзвичайно великою. Із Радянської Росії для бакинців ішов хліб — пролетаріат Баку в боргу не залишався: один за одним рухалися Каспійські морські каравани з нафтою.

У вересні 1920 року С. М. Кіров повернувся і знову став працювати в Кавбюро ЦК партії, безпосередньо керуючи зміцненням Радянської влади на Північному Кавказі. У всіх політичних подіях тоді були помітні ідеї, поради В. І. Леніна. С. М. Кіров, Г. К. Орджонікідзе, Н. Н. Наріманов часто в листах, телеграмах і радіограмах повідомляли Володимиру Іллічу про хід подій на Кавказі і в Закавказзі. Вони надавали величезного значення кожному слову Леніна.

С. М. Кіров боровся

проти національної ворожнечі між народами трьох республік. Маючи неабиякий організаторський і пропагандистський талант, він завжди добивався успіху. 7 січня 1921 року газета «Бакинський робітник» відзначала: «Атмосфера на- шого міста і національної нетерпимості, яка панувала при дашнаках, нині змінилася можливістю братського співробітництва трудящих всіх національностей».

У липні 1921 року С. М. Кірова обирають секретарем ЦК Компартії Азербайджану. В боротьбі за врятування радянської нафти С. М. Кіров відіграв важливу роль. Коли того року згоріли баки з нафтою, Г. К. Орджонікідзе після прямої розмови з Кіровим по телефону сказав: «Він наведе порядок, можна не сумніватися: і нафту витягне в місто, і покладає край всяким пережиткам національної ворожнечі».

«Наш Мироніч» часто виступав перед юнаками й дівчатами республіки як натхненний трибун і полум'яний пропагандист ідей великого Леніна. «Вивчайте Леніна!» — звертався він до молоді.

Сергію Мироновичу! Сьогодні кожен азербайджанець з глибокою повагою і особливою гордістю промовляє Ваше ім'я — ім'я людини героїчної біографії, відданого більшовика. Сьогодні Ваше ім'я носять другий після Баку крупний промисловий і культурний центр Азербайджану Кіровабад, державний університет республіки, інститут фізкультури, промислові підприємства, колгоспи, села, вулиці. І в нашому місті Фізулі Ваше ім'я носить російська середня школа.

Для наших діда і батьків Ви були «нашим Кіровим». І для нас — сучасної молоді Азербайджану — Ви є «нашим Кіровим».

К. КЕРІМЛІ, студент Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування.

Валерій ГОНЧАРЕНКО

ПЛОЩА КІРОВА

Там, де небо троянди п'ють,
Щоб веселкою стати, крипила
Юнь мою і мою майбутню
Площа Кірова,
Площа Кірова.
Біг стрімливий на зупиня
Карла Маркса — осяйна вулиця.
На осонні дзвінкого дня
Грампластинкою площа крутиться.
Наших буднів і наших свят
Лине-плине найкраща музика...
Тут почався Кіровоград,
І весна зупинилась мусила.
Тут розсипала квіти,
Зачарована зупинилася
Не на роки, а — на віки,
Щоби площа ця не старілася.
Тільки ти не спинайся, о мить!
В мирне затра жагуче віримо.
Хай же щастям звиятно дзвенить
Площа Кірова,
Площа Кірова!
м. Кіровоград.

ПЕРША СТОРІНКА СВЯТА

Всесоюзний Тиждень книги для дітей і юнацтва

започаткував свою ходу на площі Кірова. Свято відкрив перший секретар обкому ЛКСМ України І. О. Шевченко. Він щиро привітав наших гостей, литовського прозаїка А. З. Поцюса, туркменського поета Я. П. Перкулієва і київського поета-перекладача Д. С. Чередищенка.

До підніжжя пам'ятника С. М. Кірову покладатимуть квіти відмінники навчання СІТУ № 14 Олег Бадил, Тетяна Іванова і перемож-

турні набуток кіровоградців.

Про роботу письменницьких організацій Вільнюса і Кіровограда обмінялися думками А. З. Поцюс і В. Є. Панченко.

Кіровоградський поет Валерій Гончаренко прочитав кілька своїх поезій.

Від нього поетичну естафету перейняв туркменський колега Я. П. Перкулієв. Гість прочитав власні вірші у перекладі російських поетів.

Дмитро Чередищенко познайомив присутніх із

ці республіканського змагання «Живи, книга!» учні середньої школи № 34 Олена Кривошея, Сергій Костюшин, Тетяна Нікітіна і Микола Потапенко. Площа цвіте усмішками юних читачів і вибухає дружніми оплесками, що супроводжують виступ майстрів красномовства і їхніх шанувальників, фрезерувальника заводу «Гідросила», депутата Верховної Ради СРСР, члена бюро обкому ЛКСМ України І. Г. Машнягу, ветерана Великої Вітчизняної війни, кавалера ордена Червоної Зірки і ордена Вітчизняної війни І. І. Ступеніва О. М. Гришакова та шестикласника середньої школи № 5 Вадима Янишевського.

У відкритті Тижня взяла участь секретар міськомунпартії А. О. Кошелева.

І. О. Шевченко заклинає урочисту частину, і письменників оточують цікаві читачі. Перше знайомство і перші автографи.

День завершився теплою зустріччю бібліотекарів обласного центру з письменниками у приміщенні обласної бібліотеки для юнацтва імені О. Войченка. Ведучий вечора, відповідальний секретар письменницької організації В. Є. Панченко падає слово за відомим відділом пропаганди і агітації обкому партії І. П. Оліфіренку, який у своєму виступі зробив екскурс в історію нашого краю, розповів про трудові і куль-

перекладами литовських поетів на українську мову, поділився враженнями від перебування у Вільнюсі і знайомства з місцевими письменниками.

Бесіду про проблеми сучасної літератури, нові видання, актуальні теми свого часу, творчі задуми тощо підтримали кіровоградські майстри красномовства, члени Спілки письменників СРСР прозаїк М. К. Смоленчук і критик Г. Д. Ключок. Понад дві години тривала ця тепла зустріч гостей з братів республік і привітних господарів.

Наприкінці вечора, член міської молодіжної літературної «Сіва», бібліотекар обласної наукової бібліотеки імені Н. К. Крупської Антоніна Корінь прочитала свої нові вірші. Стимулом для їх написання послужила поїздка до Литви.

На цій зустрічі були присутні також секретар обкому комсомолу П. Ф. Малій і працівник ЦК ВЛКСМ С. Б. Цимбаленко.

Наступного дня гості і місцеві письменники вийшли в місто і села області, де звитуватимуть своїми творами перед жителями шахтарської Олександрії, Світловодська, сіл Новоукраїнського району та Компаніївки.

В. ВАСИЛЕНКО.

На знімку: зі словами привітання до читачів звертається прозаїк з Литви ПОЦЮС Альгедрас Зінович.

Фото С. ФЕНЕНКА. м. Кіровоград.

ЗА АДРЕСАМИ ПАМ'ЯТІ

Кіров, Кіровоград, Кіровабад, Кіровське, Кірове, Кіровськ... Все це міста, селища нашої багатонаціональної країни, які носять ім'я полум'яного трибуна революції. А ще є заводи, колгоспи, навчальні заклади імені Кірова. Є Кірова Сергія Острови, є Кірова затока... Все це — на спеціальній карті, де нанесені адреси, куди надіслали свої листи червоної естафети Кіровоградської десятирічки № 32 своїм ровесникам, ветеранам партії — в школи, музеї, архівні установи.

Завдяки копіткій слідчій роботі школярів зібрані цікаві і змістовні матеріали про життя видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави. Копії історичних документів, фотографій пам'ятників, листи краєзнавців тепер використовують під час героїко-патріотичних акцій «Революційний тримаємо крок!», бесід та лекцій, що проходять в кожному класі десятирічки, присвячені 100-річчю від дня народження С. М. Кірова.

Цільне місце в експозиції музейної кімнати школи зайняли матеріали про рідний Кіровоград, його минуле і сьогодення.

У дні святкування славного ювілею комсомолці і піонери СІУ № 32 прибули на площу імені С. М. Кірова, сфотографувалися біля пам'ятника.

Наш кор.

З ЙОГО ІМЕНЕМ

Більше 1600 кращих легкоатлетів обласного центру взяли участь в агітпробігу, присвяченому 100-річчю з дня народження С. М. Кірова. Стартував він на площі, що носить його ім'я. Тут представники колективів фізкультури склали рапорти про досягнення в спортивно-масовій роботі, турніри пам'яті полум'яного трибуна революції, покладали квіти до пам'ятника Кірову.

Вісім кілометрів вулицями міста — така довжина траси. Вісім проміжних етапів, на яких для окремих спортсменів був старт і фініш. А члени клубу любителів бігу педінституту, який очолює декан факультету фізвиховання В. С. Язловецький, з початку і до кінця не сходили з восьмикілометрової дистанції. З ними намагались порівнятись школярі, робітники підприємств міста. Приклад студентів, майбутніх вчителів фізкультури, кликав поповнити шеренги, в яких кожен збудує високий фізичний гарт, набереється бадьорості, щоб мати запас сил для копіткої роботи.

Учасникам агітпробігу було вручено призи міського комсомолу та міського спорткомітету.

Наш кор.

ДОРОГІЙ Тимофію Максимовичу! Жаль нам розлучатися з Вами, але ми хочемо, щоб Ви пішли на фронт. Убийте своїх фашистів. Зразу поверніться до нас, ми Вас дуже любимо. Піонери 4-го «А» класу».

Цей своєрідний лист-наказ куцеволівські діти написали 25-річному старшому сержанту Т. М. Шашло, коли йому, молодому танкісту, якого недовго було призвано в діючу армію, за успіхи в бойовій і політичній підготовці було надано короткочасну відпустку.

До останнього дня війни пам'ятав Тимофій Шашло ці слова з школярського листа.

...Бій за село Штепівку, що на Сумщині. Треба було малими силами перетнути шлях ворогові, першими увірватися в село, утримувати його до підходу своїх сил. Всього п'ять «тридцятичетвірок» вирвалися на виграш, де їх одразу помітили гітлерівські артилеристи. Жменька автоматників зіскочила з броні. А машина Шашла, за нею танк Геворкяна знову в туман. І все ж Тимофій зміг побачити ту поносі хрестаті потвори, які йшли на заслін. Наша оптика виявилася кращою за оптику Цейса — радянські танкісти першими помітили противника. Шашло зрозумів: основна група гітлерівських танків рухається шосейною дорогою, а ці всім прикривали їх. Прикипівши до триплекса, Шашло наводив гармату. Коли спалахнув перший ворожий танк, Тимофій ще раз переконався, що наша сталь міцніша крупнішою, і це дало йому впевненості й сил.

Менше години тривала ця танкова дуель. Всі ворожі машини було спалено. А наших залишилось лише дві — танк Антона Горошка та полагоди на

ходу. Тимофій Шашло вважав, що уціліла завдяки майстерності механіка-водія Михайла Шитова.

«Убийте Гітлера!» — чує Шашло у навушниках далекий голос. То — не радист. То промовляють до нього його школярики.

Два радянських танки вріваються в Штепівку. Вони мчать вперед, роз-

БІЛЯ шляху Шашло побачив злічене тіло комсорга Сергія Митіна, який був баштовим стрільцем в екіпажі Горошка, а в самому танку знайшов трупи механіка-водія Михайла Постникова та стрільця-радиста Михайла Ломотя. Горошка не було ні живого ні мертвого.

ста за комсорга Митіна. А ще були врятовані десятки жителів Штепівки, яких гітлерівці загнали в підпільне приміщення млина і мали там їх спалити.

Шашло пробрався горами до своїх. І раптом побачив, що фашистські автоматники тікають — то їх цойно атакувала наша піхота. Але де атакує?

товаришу політруку, — знімаючи автоматники. — Ми в цій круговерті так заплелися, що й світа білого не бачимо.

— За Батьківщину! — вигукнув Шашло і повів батальйон в останню атаку. Власне, то вже був не батальйон, а менше роти солдатів.

З трьох сторін група Шашла знову атакувала село. А десь з-за мурів бив танковий кулемет. Чий? Гітлерівський? По своїх, виходить, б'є. Взаємно позицію, заходить з іншого флангу. І ненаро-

мецьку комендатуру. «Невже Вася Млинченко з дідом Харитоничем? — подумав Тимофій. — Невже мій учень? Більш такої пари в селі не було. Сирота Вася Млинченко, якого усиновив голова місцевого колгоспу, і літній працівник Трощахіму були нерозлучними».

...А далі битва за Дніпро, за Дунай. Берлін. Війна — на Далекому Сході. Уже начальником політвідділу танкової бригади підполковник Шашло вів червонозоряні батальйони на нездолані досі Великий Хінган.

І ЕРЕЗ багато літ доктор педагогічних наук Герой Радянського Союзу Тимофій Максимович Шашло приїде в свою рідну Куцеволівку, щоб зустрітися з земляками, виступити на уроці мужності і з школярами переглянути документальний фільм «Учитель Тимофій Шашло». Вела цей урок його сестра Марія Максимівна Сапіга. Тимофій Максимович розповідав про свою роботу в Київському педагогічному інституті імені Горького, про зустріч в Порт-Артурі з своїм земляком із Успенки майором Іваном Білодідом, майбутнім віцепрезидентом Академії наук УРСР. Згадував лист піонерів 4-го «А»: «Убийте свого танком Гітлера і всіх фашистів...».

Він йшов до пам'ятника односельцям, які загинули на фронтах Великої Вітчизняної, до обелісків, на яких вирубані імена Героїв Радянського Союзу росіянина П. Кузуба, білоруса К. Гриба, башкира О. Рутчина, котрі вивозили його Куцеволівку від ворога. Він відкривав рукописну книгу, яку створили червоні слідопи, написавши оповідання про людей, які стали гордістю Куцеволівки. Його ім'я там — перше. Він, учитель, був прикладом для своїх вихованців.

М. ВІНЦЕВИЙ.

ВІД ШТЕПІВКИ

ГЕРОЇВ
НАШИХ ІМЕНА

ДО ВЕЛИКОГО ХІНГАНУ

стрілюючи кубла автоматників, трошки гармати, автомашини, сіючи розпач серед фашистів. Та гітлерівські артилеристи все ж зупинили їх. Це вже після того, як Шашло з Горошком знеškodили всім гармат. Після точного попадання снаряда в трансмісію танк Шашла встиг зробити один ривок, чавлячи гітлерівських гармат.

Т-34 палав. Тільки через нижній люк можна було вибратися з танка. Тимофій був здивований, що йому не допомогли механік-водій і заряджаючий. Кинувшись в калюжу, Шашло погасив палаючий комбінезон і побачив поруч бойових друзів Кухалашвілі і Шитова. Перший був непритомний, другий, контужений, ледь-ледь ворухнувся. Третій член екіпажу радист Алієв дістав сильні опіки. Командир танка переніс товаришів у менш небезпечне місце, а сам кинувся рятувати «тридцятичетвірку». Однак було вже пізно — почали рватися боеприпаси.

Шашло згадав, що ще уціліла гармата танка Горошка. Коли підповз ближче, то побачив біля «тридцятичетвірки» зграю фашистів, які безпечно диміли цигарками. Трьох гітлерівців Тимофій знищив одразу, кинувши гранату і стріляючи з пістолета, решта сховалась у млині.

ПІД час уроку мужності в Кіровоградській десятирічці № 9, на який я завітав разом з ветераном Великої Вітчизняної І. С. Грекулем, восьмикласники попросили мене розповісти про В. Ф. Скопенка, П. П. Ткаченка, Т. М. Шашла — Героїв Радянського Союзу, котрі перед війною вчителювали в школах Новгородківського, Петрівського та Онуфріївського районів.

Це після того, коли Іван Степанович, закінчуючи розмову, підкреслював:

— Ви повинні шанувати батьків і своїх вчителів. Бо саме вони виводять вас на дорогу самостійного життя... Вчитель подає приклад, як треба вчитися перемогти.

І я тоді загадав школярам про цих трьох звятижців. Тепер, як обіцяв восьмикласникам, більш детально про їх подвиг. Передусім про Тимофія Максимовича Шашла — колишнього вчителя математики із села Куцеволівки Онуфріївського району.

Аж тоді, коли пробрався з вогняного кільця, побачив біля одного з будинків літню жінку і зовсім юну дівчину. За хвірткою вони піднімали безмовне тіло танкіста і понесли до хати.

Серце Тимофія папало вогнем помсти. Він вже не думав про свій рятуюнок. Він кинувся до парового млина, де засіли фашисти, — з гранатами і автоматом. Шістнадцять гітлерівців більше не вийшли з своєї схованки. То — пом-

Проповз ще декілька десятків метрів і побачив радянських піхотинців, що залагли. Від першого ж бійця довідався, що вбито командира батальйону. Шашло піднімає атакуючих, але дехто йому не вірить — побачивши людину в обгорілому комбінезоні, подумали, що фашист або провокатор. І тільки зірочка, що показалась крізь прорваний комбінезон, врятувала Тимофія.

— Ми слухаємо вас,

ком ворожий кулемет замовк. Вважали, що здається фашист, приречений на поразку. Та раптом серед бійців почулось радісне:

— Наші!

То — Антон Горошко. Залишившись живим, хоч і двічі поранений, він сховався в колгоспному саду, де були замасковані ворожі танки. Сільська дівчина, переїздивши йому рани, допомогла вибратися на ворожу машину. І Антон спрямував вогонь на фашистів, які готувались до прориву.

Село взяли. Переможці їхали його вулицями. А назустріч їм гнали сотні полонених. Довкола валялись розтрощені гармати, кулемети, спалені ворожі танки. Шість танків, знищених Тимофієм Шашлом.

УГО викликали в штаб бригади. Щоб розповісти детально про підсумки бою за Штепівку, про взаємодію танкістів і автоматників.

І вчитель Шашло доповідав про складений екзаме́н. Тут же в штабі довідався від члена Військової Ради про зухвалий вчинок хлопчика і діда з Куцеволівки — вони підпалили ні-

З ЧОГО РОБЛЯТЬ ПТАХІВ?

Належну увагу приділяють трудовому вихованню дітей у дитячому садку «Колобок» колгоспу імені Леніна села Суботців, де завідує Ганна Георгіївна Гуртова.

У групах є макети тракторної бригади, птахофабрики, свинотоварного комплексу, школи, бібліотеки.

Є тут і кімната праці, де діти працюють з деревом, глянцюю, природними матеріалами. Причому праця тут не розподіляється між хлопцями й дівчатками. Є такі хлопці, що шийють краще за дівчат, і трапляються дівчата, що з молотком та цвяхами впорються не гірше від хлопця. Діти набувають певних навичок, з дитинства привчаються до праці. У цій кімнаті зібрано й роботи вихованців садка. Тут і птахи з ракушок, і жак з соєшинкового насіння, безліч різних виробів з гілочок та іматочків дерева. На стіні — роботи з соломи.

Дуже добре вдаються різні вироби Віталію Куликові, Олександрі Пічуренко, Кості Сліпченко, Олені Гарадчук та багатьом іншим. Навіть залишивши дитячий садок, діти часто згадують уроки праці, пам'ятають свій «Колобок».

Ділиться садок досвідом з колегами не тільки пашої республіки, а й усієї країни. Бувають тут гості і з Монголії, Куби, Румунії та інших братніх країн.

О. УСТИНОВСЬКИЙ.

Знам'янський район.

Спокійний вечір у красивому інтер'єрі

У новій редакції Програми КНРС, прийнятій XXVII з'їздом партії, є рядки про необхідність викоринення з нашого побуту звичаїв, що суперечать соціалістичному способу життя. Пияцтво — суперечить. Навіть більше: воно калічить чи й убиває життя, тому останнім часом ми так активно намагаємося на це зло, знаходячи альтернативні алкогольним засоби розвеселитися, відсвяткувати якусь подію чи просто провести вільний час.

Молодь Гайворона дивно вже висловлювалася бажання організувати безалкогольне кафе. Як показав місцевий бат випускників, організований РК ЛКСМУ в районному будинку культури, торгівля готова (було б на те її бажання) до забезпечення таких точок достатнім асортиментом солодощів, тістечок, соків.

Кафе хотілося відкрити до Нового року. Зайнялися цією справою райком комсомолу, районне споживче товариство, комбінат громадського харчування. У вихідні, після роботи комсомольські активісти разом з художниками-оформлювачами готували приміщення. Як відомо, цікава корисна справа людям

обростає швидко. З кожним днем додавалося ентузіастів, добровільних помічників. Щасливою знахідкою, наприклад, стали молоді робітники Микола Томаченко і Сергій Ткачук, котрі взяли за світомузику. Знайшлася і «хазяйка» кафе — комсомолка Оксана Яворська. Молодь, котра, як і хотілося, зустріла Новий рік у кафе, дружно визнала, що обстановка тут (красивий інтер'єр, приємна тиха музика, під яку можлива некваплива дружня бесіда) — це куди цікавіше, ніж п'яний дим ресторану чи метушня на танцях.

Після у кафе із задоволенням ходять не тільки підлітки та молодь, а й дорослі, діти. Багатьом подобається попити тут ка-

ву, чай чи сік усією сім'єю. Треба сказати, що асортимент у кафе поки що все ж невипуклий. Комбінат громадського харчування постарався його урізноманітнити, а райком комсомолу візьме ці питання під свій контроль, щоб кафе під вантажем планових показників не опустилося би до рівня пивнички.

Будь-яка комсомольська організація міста зможе орендувати зал кафе на вечір. В атмосфері подібних вечорів звичні ресторани атрибути — гуцула музика, танці «до владу», пісні, замовлені за троляку — не мають місця. Є

ТВОЄ ДОЗВІЛЛЯ

При райкомі склалася ініціативна група, що займається підготовкою культурних програм кафе, які мають не тільки розважати, а й виховувати. У цьому немає роль належить ведучим вечорів Ользі Дяченко, Сергію Ткачуку, Аллі Русавській (їх ви бачите на знімку). У планах на майбутнє — проведення у кафе зустрічей з цікавими людьми, вечорів поезії, бального танцю, «Гуморитиш». Такі тематичні вечори допоможуть об'єднати людей за інтересами.

Формуванню смаків, характерів, естетичному вихованню молоді сприятимуть і засідання молодіжних факультетів народного університету культури: літературного, музичного, образотворчого мистецтва. Вони теж проведуться на базі кафе.

Н. НІМЧУК,
перший секретар Гайворонського райкому ЛКСМУ України.
Фото С. ФЕНЕНКА.

СЬОГОДНІ — МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ ТЕАТРУ

КІЛЬКА ІНТЕРВ'Ю ПІСЛЯ ПРЕМ'ЄРИ

У Соснівській СШ Кіровоградського району всебічному розвитку особистості сприяють об'єднання за інтересами (їх близько сорока), де кожен учень може знайти собі справу до душі. У нинішньому навчальному році з'явилося ще одне об'єднання за інтересом — драматична студія «Ревесник», яку очолює заступник школи А. Б. Іванко. Спочатку ми відвідували спектаклі, поставлені студентами, тепер вирішили спробувати самі. І в лютому на зустрічі випускників школи відбулась прем'єра вистави за п'єсою А. Елістратової «Репетитор».

А. Б. ІВАНКО, керівник студії:

— Найголовніше, що мене приваблює, — це творчий характер роботи студії, можливість розвинути творчі здібності, розкрити особистість учня, дати йому можливість говорити зі сцени про найважливіші проблеми сьогодення школи.

П'єса «Репетитор» — це — прем'єра, але дебют був у минулому році, коли ми інсценували оповідання А. П. Чехова «Дочка Альбіона». Наші семикласники прекрасно поставили сценку з повісті І. Нечуя-Левицького «Кайдашева

сім'я». Тепер до Дня перемоги ми плануємо підготувати для наших односельчан спектакль В. Четвертакова «23-го року народження». Сам не можу без хвилювання читати п'єсу. Мова йде про десятикласників 1941 року. Це буде своєрідний перебік поколінь. Головне — щоб сьогоднішні старшокласники збагнули, що в

1941-му повело їх однолітків прямо зі шкільної партії в бій...

Т. САВЕЛЬЄВА, дев'ятикласниця, учасниця студії «Ревесник»:

— Граючи ролі різних людей, я починаю проникати в характер тієї людини, яку зображую на сцені. Я думаю, що при зустрічах з різними людьми я буду краще їх розуміти, спілкуватись з ними буде легше.

Л. ДЕМСЬКА, дев'ятикласниця, глядачка:

— П'єса Елістратової «Репетитор» у виконанні драматичної студії старшокласників нікого не залишила байдужим, адже тут засуджується прагнення до безтурботного жит-

тя, користюлюбство, «дружба» за розрахунком. В той же час вистава вчить нас долати «штормом» труднощі, не пуртатися праці, дожити дружбою. Наші актори-дебютанти Т. Маковецька, О. Мойсєєв, С. Стусь, С. Рябошапка, Т. Савельєва, С. Степаненко зуміли достовірно відтворити образи героїв.

О. МОЙСЄЄВ, десятикласник, учасник драмстудії:

— Для мене п'єса, в якій я грав сільського механізатора, була одним з уроків життя. Вона ще раз переконала мене, що треба завжди сміливо і відкрито говорити товаришу про його недоліки, а не «шукатись» поза спиною.

С. РЯБОШАПКА, учасниця драмстудії:

— Я граю комсомольську активістку Катю, що очолювала виробничу бригаду.

Я сама як секретар комітету комсомолу взяла у своєї героїні певні риси характеру, зрозуміла, що треба бути більш вимогливою, принциповою.

Своєю виставою ми хотіли навчити розпізнавати людей, які можуть для вас бути в школі активістами, виголосувати чужі правильні слова, а насправді за таким благоприсестим фасадом ховати гниле нутро. Самі ми зрозуміли, як важко доводитися професійним акторам, і тепер з більшою повагою будемо ставитися до їх праці.

**Розмову записав
В. ГРОМОВИЙ.**
Кіровоградський район.

ЗАХИЩАТИ ЧИ ПОЧЕКАТИ?

Хлопець і дівчина з нашої школи на шкільних вечорах співають дуєтом. Вона йому подобається. Те ця дівчина дружить з іншим хлопцем — грубим, з поганим характером, зате в модних джинсах. А того, з ким виступає на сцені, зовсім забуває, насміхається, що він негарно зодягнений. Але ж він хороший, добре вчиться, мей його шкода. Як тут допомогти?

Тетяна.

Петрівський район.
Жалість — хороша душевна рана, особливо якщо вона не обмежується співчутливими зітханнями, а діє, спрямована на полегшення чужої біди. Та є тут одне «але»: жалість обов'язково має бути потрібною тому, до кого її відчуваш.

Чи необхідна поміч у цьому випадку? З листа Тані щось не видно, щоб «забутий» хлопець страждав від ставлення до нього колег по сцені. Можливо, це його влаштує, адже пишеш ти, Таню, що вона йому подобається. Можливо, він теж марить суперджинсами і гадає, що, придбавши їх, завойовує увагу дівчини. Або ж йому байдужісінько, з ким вона дружить, глузування сприймає зверхньо, з правильною думкою, що по одній лише зустрічаються, а проводжають все-таки по розуму. І розсудливо вважає, що скоро вона те ж саме збагнути.

Коли ж хлопець не те що не хоче, а не вміє відбитися від словесних шпильок, які вважає несправедливими, через безхарактерність, то ти, Таню, можеш відкрито виступити на його захист. Але знай, що тоді твоя жалість може змінитися зневагою, бо споконвіку в чоловіки цінується не слабкість, безсміцність, а сила, надто ж сила духу.

ЗЛОВИЛИ!

— Ой, держіть його, благаю,
Зупиніть хоча б

на мить... —
Молодичка у трамваї
Велід молодичку кричить.
У вагоні зашуміли:

— Злодій, — чути між людей.
Руки парубку скрутили,
Та й притисли до дверей.
Хтось солідний, в капелюсі,
Тонім слідчого сказав:

— Заспокойтесь, не хвилюйтесь,
Що цей тип у вас украв?

Та кокетливо сміється:
— Ну ви, дядечку, й сміші!

Тут про зовсім інше йдеться:
Він сподобався мені...
А. ЖУЛИНСЬКИЙ.

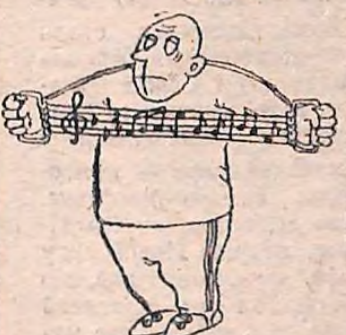
ЗНАЙШОВ ВИХІД

Радість у парубка:
— Дав собі я раду.
Сам ось полу піджака
Одчикрикнув ззаду!
— Нащо ти обрізав так?
— Треба, очевидно:
На штанах тепер
«фірма»
Іноземний видно!
БОРИС МИРОНЕНКО.

КОРОТШЕ! ЩЕ КОРОТШЕ!

● Якщо дуже милуєш, можна втратити голу.
● Навіть обіцянки він давав під проценти.
О. ЗАБОЛОТНИЙ.

НАШ ВЕРНІСАЖ

Без слів.
Мал. В. КОСЮКА.

У нас в гостях гумористи «Веселої брички», наші колеги із Запоріжжя.

Михайло КОЛОМЕНСЬКИЙ

Помилка БУВАЛЬЩИНА

Він увійшов до купе, акуратно прилаштував чемодан під лавкою, скинув капелюха, розстебнув піджак і витер з лоба піт.

— Здрастуйте, — сказав він затім.

— Здрастуйте, — відповів йому.

Він сів і деякий час мовчав. Потім уточнив:

— Це шосте купе, так?

— Ні, — заперечили йому.

— Це п'яте.

— Ой, я помилився! — він встав, надів капелюха, дістав чемодан і вийшов.

— Здрастуйте, — сказав він у сусідньому купе.

— Здрастуйте, — відповів йому.

Він поставив чемодан, скинув капелюх і витер лоба.

— Адже це шосте купе?

— Шосте.

— А вагон номер десять?

— Ні, — заперечили йому.

— Це вагон номер одинадцять.

— Ой, помилився! — він підхопив чемодан і кинувся в тамбур.

— Це шосте купе?

— Шосте.

— А вагон який? Десятий?

— Десятий.

Він поставив чемодан і зазірнув у квиток.

— А поїзд 7170?

— Ні, — заперечили йому.

— Ой, помилився! — він вискочив і побіг уздовж перону.

Через хвилину він мчав назад, вирявнивши очі.

— А півкуля яка? — гукнув. — Ой! — і шез за обрієм.

Вагонні грюкнули один об одного. Поїзд рушив.

Носильник рипучим візком повів до вокзалу капелюх і чемодан.

— Помилуєшся-а-а! — долінуло з навколосемної орбіти.

Сильніша зброя

— Невже не страшно було,

Була ж у сторожа

Грицю,

рушниця!

У темну ніченьку таку

— А в мене... пляшка

Пшеницю «красти на току?

перваку,
В. ШОВКУН.

«Молодой коммунар» —

орган Кировоградского

областного комитета

ЛКСМ Украины.

На украинском языке

НАША АДРЕСА:

316050. МПС,

м. Кировоград,

вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділу робітничої молоді та внутрішнього життя, сільської молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83.

БН 01990. Обсяг 0,5 друк. ар.

Індекс 61109.

Зам. № 170. Тираж 03 700.

ни. 23.00 — Міжнародні змагання з спортивної гімнастики на приз газети «Московские новости».

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — А. Касона. «Дікун». Вистава. 12.50 — Новини. 13.05 — «Сонячні кларнети». Самодіяльні художні колективи Київської області. 14.30 — Художній фільм «Сто днів після дитинства». 16.00 — Футбол: «Чорноморець» (Одеса) — «Динамо» (Київ). 17.45 — Наука і життя. 18.15 — Літературна карта України. 18.45 — Скарби музеїв України. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Міфи і дійсність. 20.00 — Футбол: «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Динамо» (Мінськ). 2-й тайм. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.40 — Вперше на екрані УТ. Художній фільм «Тасмания «Чорних дроздів». 23.15 — Новини.

▲ ЦТ (І програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Мультифільм. 9.10 — Концерт оркестру народних інструментів Республіки Узбекистан РСР. 9.40 — Телефільм «Повернення Будудая». 2 серія. 11.00 — Новини. 14.30 — Новини. 14.45 — Документальний телефільм. 15.00 — Телефільм «Хлопчак». 2 серія. 16.05 — Російська мова. 16.35 — Новини. 16.40 — «Ермітаж». Палац Меншикова. 17.15 — XV Міжнародний тиждень музики для дітей та юнацтва. Виступ дитячих художніх колективів союзних республік. 18.00 — «Співдружність». Тележурнал. 18.30 — Мультифільм. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Це ви можете. 19.45 — Новини. 19.50 — Телефільм «Повернення Будудая». 3 серія. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Повернення Будудая». 4 серія. 22.45 — Сьогодні у світі. 23.00 — Міжнародні змагання з спортивної гімнастики на приз газети «Московские новости».

▲ ЦТ (ІІ програма)

8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Роздуми про казку». Документальний телефільм. 8.30 — Ритмічна гімнастика. 9.00 — Ранкова пошта. 9.30 — Наш сад. 10.00 — Концерт дитячої пісні. 10.55 — Стадіон для всіх. 11.25 — Документальний фільм. 11.55 — Фільм «Найкращий м'яч». 1 серія. 13.05 — «Знання — сила». Тележурнал. 13.50 — Клуб мандрівників. 14.50 — Театр І. Тургенєва. 16.00 — «Що таке «Бралаш». Телефільм. 18.10 — Зустріч з Ладом Гудіашвілі. 18.55 — Вокальні дуети. 19.15 — Футбол: «Дніпро» — «Динамо» (Мінськ). В перерві — 20.00 — Вечірня казка. 21.00 — «Час». 21.40 — Телефільм «Гран-па». 23.00 — Новини.

30 БЕРЕЗНЯ

Неділя

▲ ЦТ (І програма)

8.00 — «Час». 8.40 — Ритмічна гімнастика. 9.10 — Документальний фільм. 9.20 — 13-й тираж «Спортлото». 9.30 — Будильник. 10.00 — Служба Радянському Союзу! 11.00 — Ранкова пошта. 11.30 — Клуб мандрівників. 12.30 — Музичний блок. 13.00 — Сільська година. 14.00 — Дитячий гумористичний кіножурнал «Бралаш». 14.10 — Телеміст Москва — Мінесота, присвячений пам'яті Саманта Сміт. 15.10 — Кіноафіша. 16.10 — Новини. 16.15 — «В гостях у казки». «Соловей». 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — Мультифільми для дорослих. 19.10 — Фільм «Злочин в ім'я порядку». 21.00 — «Час». 21.45 — Фільм-концерт «Святоєв Ріктер грає Шумана». 22.50 — Новини. 23.00 — Футбольний матч. 23.25 — Міжнародні змагання з спортивної гімнастики на приз газети «Московские новости».

▲ УТ

10.00 — Новини. 10.20 — Ритмічна гімнастика. 10.50 — Доброго вам здоров'я. 11.20 — «Девіз: відвага, мужність і честь». 12.05 — Твори композитора Г. Майбороди. 13.00 — Новини. 13.15 — Художній телефільм «Підпільний обком діс». 1 серія. 14.25 — Мультифільм на замовлення. 15.30 — «Село і люди». 16.00 — Слава солдату. 17.00 — Компас туриста. 17.30 — Програма «Братерство». 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Прямий зв'язок». Молодіжна програма. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — «Час». 21.45 — Новини кіноекрана. 23.00 — Новини.

▲ ЦТ (ІІ програма)

8.00 — На зарядку ставай! 8.15 — Телефільм «Гран-па». 9.40 — «Карадаг — земля заповідна». Документальний телефільм. 10.00 — Російська мова. 10.30 — І. Гайдін. Симфонія № 92 соль мажор. 11.00 — Програма Київського телебачення. 12.20 — Фільм «Найкращий м'яч». 2 серія. 13.25 — «Із скарбниці світової музичної культури». Твори Г. Генделя виконує камерний оркестр «Рігуди» Москви. 14.00 — Розповідають наші кореспонденти. 14.30 — «На чий вулиці свято?». 15.20 — Щомісячний додаток до передачі «Світ і молодість». 16.50 — Телефільм-вистава «Суета». 18.20 — Баскетбол. Жінки. Матч за 1-е місце. «Динамо» (Новосибірськ) — «ТТТ» (Рига). 19.00 — Очевидне — неможливе. 20.00 — Вечірня казка. 20.15 — Реклама. 20.20 — Художники революції. 21.00 — «Час». 21.45 — «Нобел і люті».

В. о. редактора

В. АФАНАСІЄНКО

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова

видавництва

«Кіровоградська правда»

Кіровоградського обкому

Компартії України

м. Кировоград, вул. Глінки, 2.